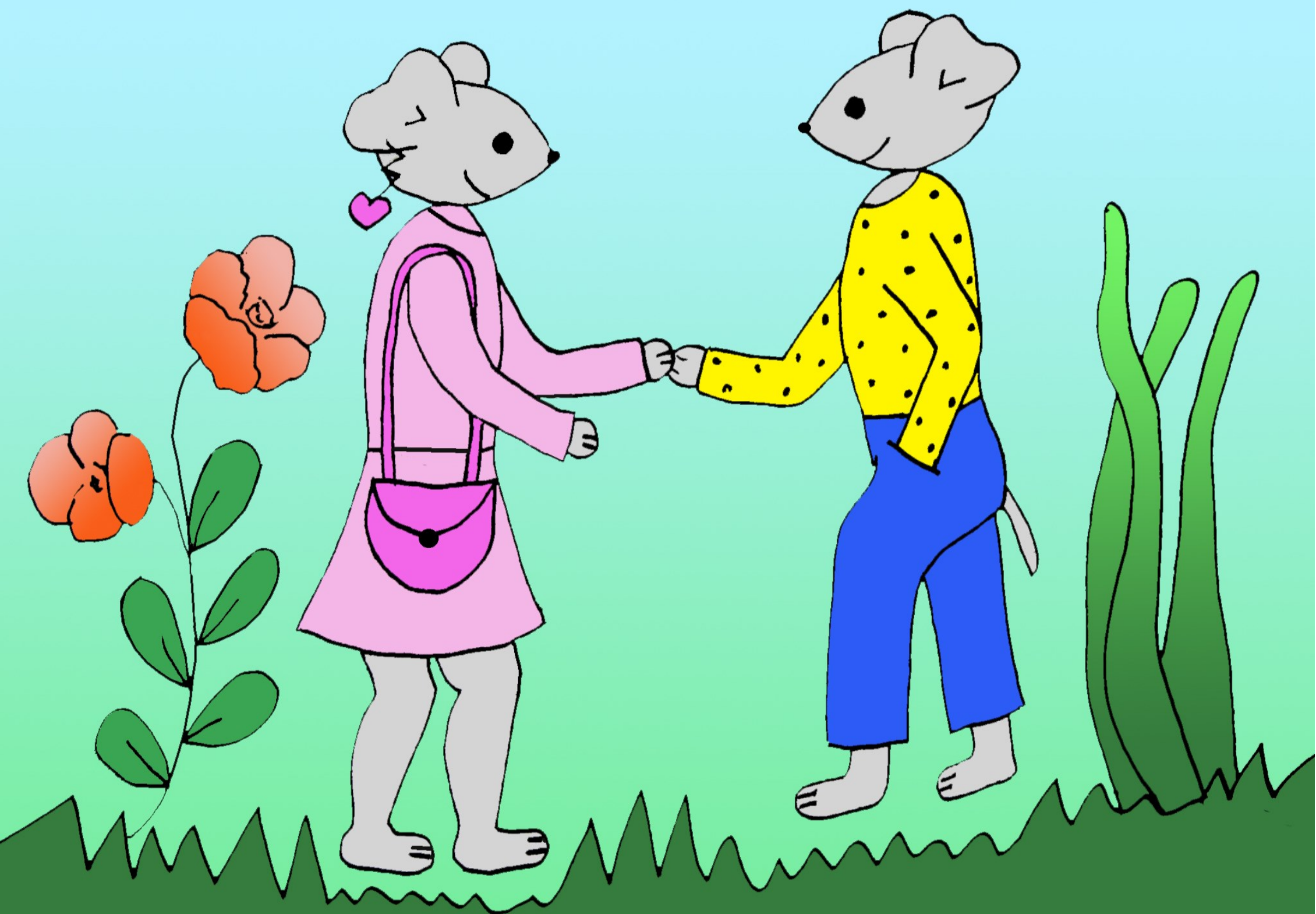

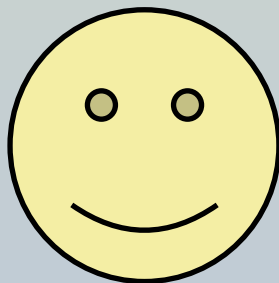
NEZBEDNÝ MYŠÁČEK

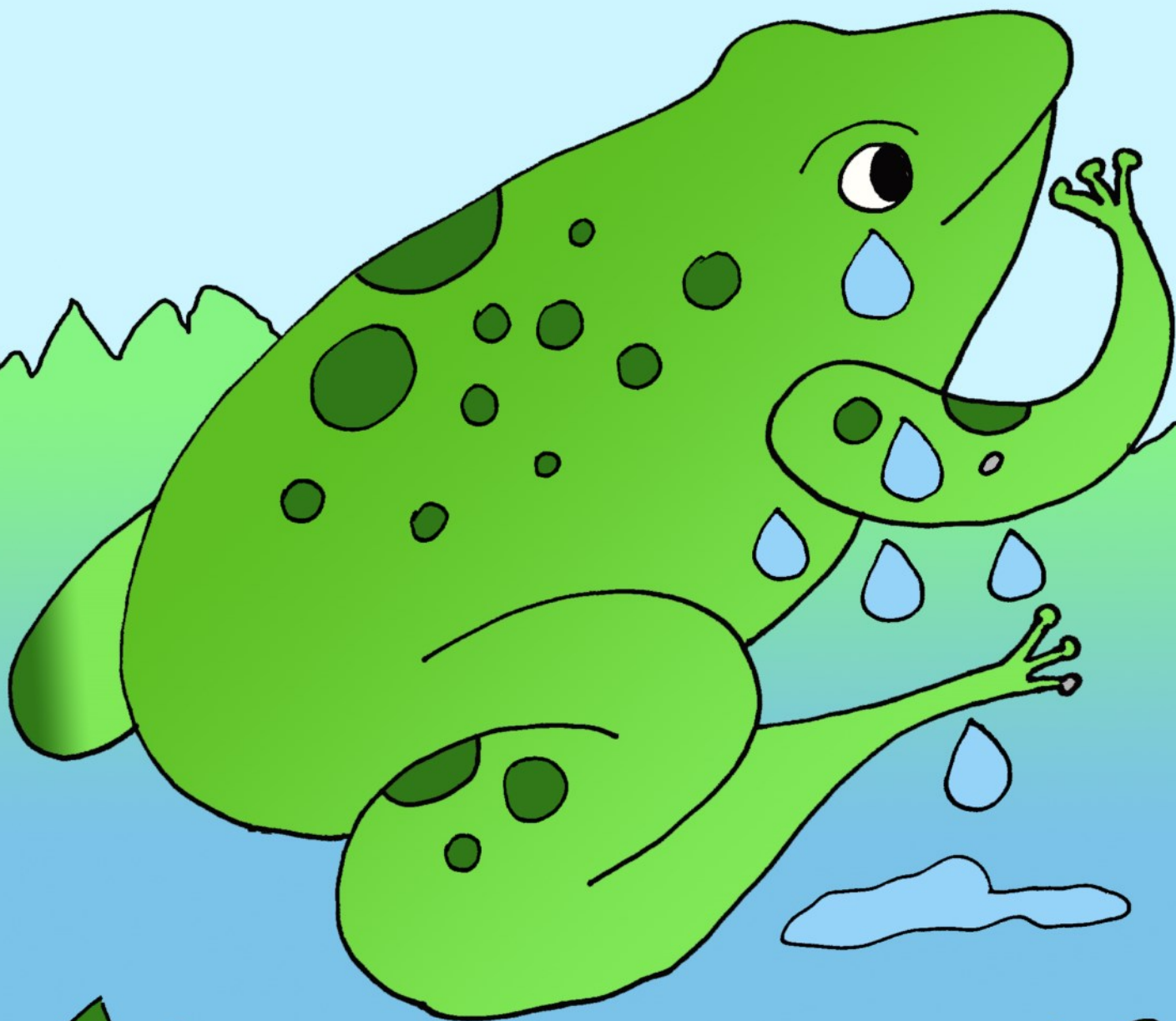
NEZBEDNÝ MYŠÁČEK

OBSAH

	Útěk před čápem	3
	Návštěva	10
	Co si přála Bóža	16
	Nezvaní hosté	23
	Pozor had!	29
	A letíme!	38
	Jak chutnala jablíčka	44
	Narozeninové překvapení	49

ÚTĚK PŘED ČÁPEM

Tatínek Myšák dal Myšáčkovi knížku o kočkách. "Pozorně si prohlédni obrázky, abys věděl, jak kočky loví myšky," radil tatínek a dodal. "Přemýšlej, jak bys kocourovi Flíčkovvi, utekl!"

Myšáček vzal knížku, rozběhl se a v běhu zavolal. "Budu si knížku číst u rybníčku! Tam mě kocour nenajde!" Maminka na něj zavolala. "Máš mluvítka?" Tatínek odpověděl za Myšáčka. "Vždyt' vidíš, že mu kouká z kapsy.

Myšáček se usadil na kamínku u rybníka a prohlížel si obrázky. V tom nad ním něco zašustilo. Zvedl hlavu a úplně ztuhl hrůzou.

"Čáp!" lekl se. „Co mám dělat?“ strachoval se a zaklapl knížku. "Měl mě tatínek dát knížku o čápech a ne o kocourech!" zoufal si. Čáp kroužil ve výšce, ale najednou začal klesat. Myšáček vyskočil, knížka mu upadla. Nevracel se pro ni a utíkal pryč. "Stejně mě čáp brzy uvidí, je moc veliký," přemýšlel Myšáček. Rozhlížel se kolem, ale žádný úkryt před čápem neviděl. Mezitím čáp kroužil nad loukou a vyhlížel svoji kořist. Měl totiž veliký hlad. „Mám si dát tu myšku, co běhá sem a tam nebo raději žabku u rybníku?“ přemýšlel čáp.

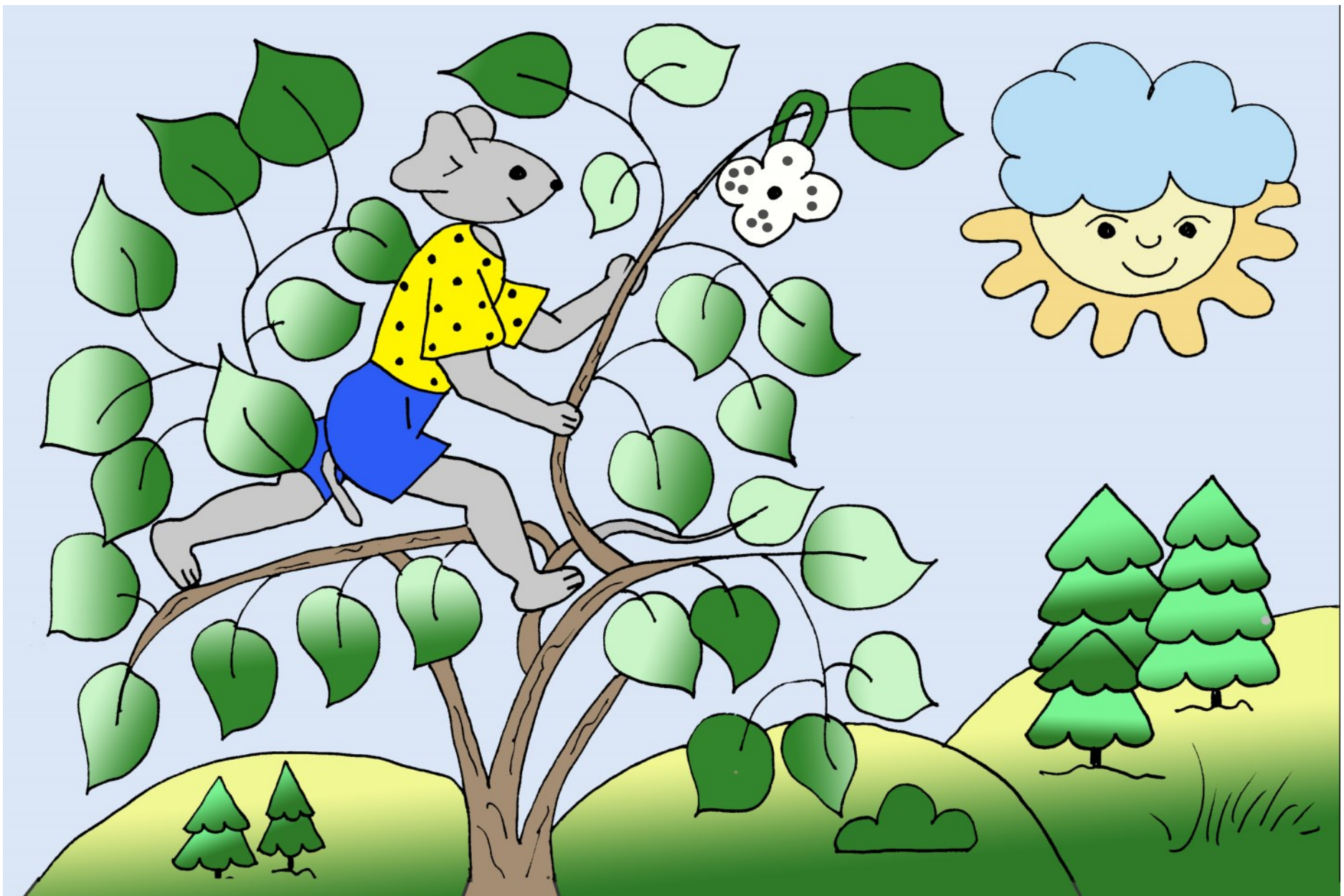
„Támhle je strom!“ napadlo Myšáčka. „Vylezu na něj!“ rozhodl se rychle a utíkal směrem ke stromu. „Tam nemůžu vylézt,“ blesklo mu hlavou. Ale strach byl tak veliký, že se nedalo nic dělat. „Musím to zkusit!“ rozhodl se.

Čáp kousek odletěl a kroužil nad rybníčkem v momentě, kdy byl Myšáček otočený ke stromu. Chytl se jeho kůry a začal stoupat po kmeni vzhůru. Až se chytl větviček, šlo to už lépe.

Vylezl až nahoru, do koruny stromu a byl schovaný mezi listím. „Tady mě čáp nebude hledat,“ utěšoval se. A opravdu. Čáp se už k Myšáčkovi nevracel. Kroužil nad rybníčkem a pak začal přistávat s roztaženými křídly. Hrozivě s nimi zamával, složil je a stoupl si do rybníka.

Dlouhým zobákem hledal pod břehem, v bahně a trávě potravu. „Jestlipak se žabky dobře schovaly?“ přemýšlel Myšáček. Mluvítko si pověsil potichounku před sebe na větvičku, aby mohl stlačit puntík a zavolat tatínka, kdyby se něco dělo.

V tom mu uklouzla trošku nožka, větvička se zatřepala a Myšáček hledal jinou, která by ho udržela. Držel se větviček jako klíště a pozoroval, co se u rybníka děje.

Čápa zpozorovala také maminka žába. „Okamžitě se schovejte do rybníka, ke kořenům trávy. Nad námi létá čáp a mohl by některou z nás unést a sníst!“ varovala maminka svoje malé žabky.

„Jak vypadá čáp?“ zeptala se nejmenší Adélka. Čáp je bílý veliký pták a létá nad krajinou. Rád se brodí v rybníku nebo potoce,“ vysvětlovala maminka. „A proč loví žabky, maminko?“ zeptala se nejstarší žabka Vendulka.

„Musí nakrmit svoje děti, malé čápy,“ vysvětlila maminka a dodala. „Čáp má veliký a dlouhý červený zobák. Tím zobákem hledá žabky blízko břehu, protože ví, že se tam schovávají. A když zobákem zjistí, že je tam žabka, tak ji rychle uchopí a odletí s ní do hnízda,“ řekla maminka a dodala. „Proto se musíte schovat hodně hluboko, aby na vás svým zobákem čáp nedosáhl.“

Malé žabky skočily do vody a hledaly vhodný úkryt. I malá Adélka úkryt našla. Když se však v potoce objevily nohy čápa, byla zvědavá a chtěla vědět, jak vypadá celý čáp. „Vystrčím hlavičku jen maličko,“ řekla si. Nebyl to dobrý nápad.

